

Drie jaar na haar eerste bezoek, heeft *Sophie* hier een Sint-Antoniusschool aangetroffen die sterk is uitgebreid en veel beter georganiseerd is.

In 2005 waren *Victor*, *Benoit* en ikzelf voor het eerst in India. In juli van dit jaar ben ik opnieuw naar dat uitgestrekte land gereisd, ditmaal in het gezelschap van *Molly*, de verantwoordelijke voor dit project. Er zijn drie jaar verlopen sinds mijn laatste bezoek, maar mijn gevoelens zijn dezelfde gebleven: die indruk dat ik in een andere wereld ben terechtgekomen, die fascinerende ervaring, alsof ik in een film ben terechtgekomen, dat ik teruggegaan ben in de tijd.

Op straat heerst hier voortdurend een koortsachtige activiteit: er is altijd wel iets interessants te zien: een schoenmaker die schoenen repareert op het trottoir, een kapper die een man zit te scheren, halfnaakte kinderen die elkaar achterna zitten, een vrachtwagenchauffeur die toetert omdat hem de weg wordt versperd door een karretje dat wordt getrokken door een koe, kleine specerijen-, bananen of mangohandeltjes... In de dorpen lopen in sari's geklede vrouwen gebukt onder zware takkenbossen; andere vrouwen staan gebukt te werken in de rijstvelden, een man weidt zijn kudde geiten, er hangen apen in de palmbomen...

En middenin deze chaos van veelkleurige landschappen en geïsoleerde dorpjes staat de *Sint-Antoniusschool* !

De nieuwe tweede verdieping en de muren rondom de school zijn al van ver te zien. Het is ongelooflijk om de evolutie te zien die dit inspirerende project heeft doorgemaakt sinds mijn vorige bezoek. *Krishna*, *Hati* en enkele onderwijzers staan ons op te wachten. Het team is niet meer helemaal

hetzelfde, maar ik tot mijn vreugde herken ik toch enkel vertrouwde gezichten, en de kennismaking met de nieuwkomers is ook erg aangenaam. Er zijn veel meer onderwijzers dan voorheen en er is zelfs een nieuwe directeur, die met heel zijn familie uit Zuid-India is overgekomen. Morgen is de eerste schooldag, dus gaan we meteen aan het werk: uurroosters afwerken, de opvang van de kinderen voorbereiden en vergaderen met het hele team. Beetje bij beetje ontsluit de nieuwe directeur zijn nieuwe ideeën voor de school. Hij voert enkele vernieuwingen door in de vorming van de onderwijzers, het gebed in de klas, de versiering van de lokalen...

Dan breekt de grote dag aan, waarop de kinderen na een maand vakantie opnieuw naar school gaan. Gekleed in hun wit-blauwe uniformen komen zij met de bus, met de fiets of te voet naar de plek

Yesudas, de nieuwe directeur, heeft zich snel ingewerkt in de werking van de school.

In de klas...

voor de school waar zij zich verzamelen. Tot mijn vreugde herken ik de oudsten, die flink gegroeid zijn en breed glimlachen. Het verheugt mij ook om zoveel nieuwe leerlingen te zien, met boekentassen die behoorlijk zwaar lijken voor hun frêle schouderdjes. Het leerlingental is verdubbeld.

Als ik in het lokaal van het vijfde leerjaar binnenstap, herinneren de kinderen mij aan enkele Engelstalige spelletjes en liedjes die wij hen indertijd hadden aangeleerd. Ik sta versteld van

Sophie speelt een kaartspel met Preeti terwijl de andere kinderen nieuwsgierig toekijken...

hun niveau. Zij stellen mij vragen en praten ook onder elkaar in het Engels. Zowel tijdens de lessen als op de speelplaats praten zij met elkaar in die taal – en soms maken ze zelfs ruzie in het Engels, dat nochtans niet hun moedertaal is. Wat later op de dag vragen enkele leerlingen, die erg leergierig zijn, of ik hen wat nieuwe spelletjes wil aanleren. We spelen een kaartspel, dat ze heel plezierig vinden en snel onder de knie hebben.

In de dorpen zijn er verschillende nieuwe projecten tot ontwikkeling gekomen. Elke week wordt

De dorpsbewoners zijn blij met de medische consultaties die wij hebben ingericht.

er in een dorpswoning een dokter ontvangen, die stoelen, medicijnen, flesjes, een stethoscoop en een bloeddrukmeter bij zich heeft. Vele zwangere vrouwen komen daar op consultatie. Anderen komen advies vragen over hun hoest of voor een ziek kind. In een ander deel van het huis komen dorpsvrouwen bijeen, die elkaar helpen en samen sparen: dat is de *Self-Help-Group*. Ik ben onder de indruk van de snelheid waarmee deze projecten - die bij mijn vorige bezoek nog helemaal niet bestonden - zich ontwikkeld hebben.

Ik keer terug met een hart vol hoop voor dit land van duizend-en-één buitengewone en door-deweekse wonderen. Dit is een formidabel project waaraan deze zeer gemotiveerde Indische mensen samenwerken met Marc en Molly om een betere toekomst mogelijk te maken. Dank aan iedereen !

Sophie

In 2005 hebben wij een DVD uitgegeven waarop in een twintigtal minuten de toenmalige toestand van onze projecten werd uiteengezet. Daarop is te zien hoe Sophie, Benoît en Victor de school helemaal in het begin zijn komen steunen. Er was toen nog maar één verdieping, en er waren veel minder onderwijzers en leerlingen ! Van die DVD zijn nog enkele exemplaren beschikbaar; als u er nog geen heeft, aarzel dan niet om er ons nog ééntje te vragen.